

LLEGINT ENTRE LÍNIES EL BUTLLETÍ "L'OBJECTIU SER"

En el número 46 de la revista institucional de Caixa Sabadell "L'OBJECTIU SER", hi ha un ampli reportatge sobre la previsió social complementària, tema recurrent i que torna a estar d'actualitat per la necessitat de constituir plans de pensions individuals davant la possible manca de recursos del sistema públic d'aquí uns anys (entre 15 i 50; un període bastant incert, certament).

Que Caixa Sabadell es faci ressò d'aquesta incertesa per tal de conscienciar-nos i de retruc als nostres clients, ens sembla una mesura correcta, si bé es pot dir de manera directa, i no pas subliminal. S'han de vendre plans de pensions i cal aprofitar la incertesa que estan creant els mitjans de comunicació per tirar-hi més llenya al foc i provocar la decisió de compra entre els nostres clients.

Ara bé, dintre del mateix article es fa esment a que *"...la previsió social empresarial, a través dels plans de pensions d'ocupació i assegurances de previsió, no ha tingut el creixement esperat..."*. La culpa d'aquest fracàs la té segons l'article... el Govern?, ja que *"...no s'han fet suficients esforços i la necessitat de seguir reforçant-la amb més beneficis fiscals i rebaixes de quotes a la Seguretat Social"*. Si tenim dèficit d'aportacions al sistema, és difícil entendre que la solució passi per reduir-les. Amb aquestes mesures, el que pretén la patronal és que a l'empresari li surti gratis fer les dotacions als plans de pensions dels seus empleats. En definitiva, reduir les cotitzacions socials per reduir les despeses. Després ja veurem si invertim l'estalviat.

Una cosa és conscienciar la plantilla per tal de proactivar la venda de cert producte i una altra menjar-li el "coco". Ja tenim uns mitjans de comunicació prou influents en el nostre país, com perquè la revista institucional es sumi també a aquesta iniciativa.

Si els plans de pensions d'ocupació no han tingut una evolució positiva, és perquè la patronal es nega a rascar-se la butxaca per dotar-los. Valgui com exemple el nostre propi cas, on CS vol renegociar el pla de pensions sense que li costi ni un euro. És a dir, del subplà 2, que afecta al 70% de la plantilla no en vol sentir ni parlar.

Tornarem a posar un altre exemple que diuen, val més que mil paraules. La mateixa patronal, està demanant una altra vegada la reforma del mercat de treball per tal de reduir la precarietat laboral que no ha parat de créixer en els darrers anys malgrat les dues reformes laborals ja existents. La reforma es fonamentaria en abaratir l'acomiadament perquè així la patronal contractaria més personal amb caràcter indefinit.

Recordem però, que a la darrera reforma del mercat laboral es va crear un contracte de "foment de la contractació indefinida" que abarcaria l'acomiadament de 45 a 33 dies per any treballat, per tal de donar consistència a les demandes de la patronal.

El resultat és que el nombre de treballadors contractats indefinidament sota aquesta nova modalitat al darrer any, ha estat la meitat que els treballadors indefinits "cars". És a dir, la patronal demana un contracte d'acomiadament barat, i després no el fa servir. Per què? Doncs perquè a la patronal no li importa l'estabilitat del mercat laboral ni la precarietat laboral. El que vol és guanyar diners, quants més millor, i si la manera és no contractant personal fix per poder-lo despatxar en qualsevol moment (per exemple a l'estiu i així no pagar-li les vacances), doncs ho fan.

L'acomiadament "barat" és només una excusa per poder despatxar els treballadors que porten molts anys a l'empresa i que tenen uns drets consolidats, cobren uns salaris dignes i no es deixen trepitjar. Surten més a compte el joves, eventuais, precaris i sense possibilitat de rèplica perquè si protesten se'ls hi rescindeix el contracte i problema resolt.

Si seguim defallint d'aquesta manera, acabarem pagant per anar a treballar. De fet a Alemanya hi ha una empresa de contractació que subhasta els llocs de treball. Aquell que estigui disposat a cobrar menys i deixar-se vulnerar més els seus drets obtindrà el lloc de treball. Tornarem a l'esclavitud potser? Cal recordar que per aconseguir unes condicions laborals com les actuals va haver-hi companys que s'hi van deixar la vida?

No ens deixem enganyar. L'economia creix, les empreses cada cop guanyen més diners i no es pot continuar retallant les despeses salarials. **Si les empreses creuen en el pla de pensions, si creuen en el seu personal i volen donar-li un valor afegit al seu futur, fan les aportacions corresponents als plans de pensions. És una qüestió de consciència i no de costos.** Si només busquen els resultats econòmics, inventen excuses i contaminem els mitjans de comunicació per estalviar-se les aportacions.